Ч. 152. Неділя 8 (21) липня 1901. Рік XI.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і **Адміністрация:** улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:
на цілий рік К. 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К. 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(До ситуациї. — Посольство мароканьске в Парижи. — Полудневo-африканьска війна. — З Хіни).

Після віденьских часописий конферував пос. Герольд в четвер з порученя ческого виділу краєвого з п. президентом міністрів др. Кербером і з п. міністром скарбу др. Бем-Баверком в справі санациї фінансових відносин в Чехії. Пос. Герольд домагав ся особливо полагодженя резолюций ухвалених виділом краєвим. Ті резолюциї дотикають введеня краєвого податку від пива, взглядно додатку до державного податку від пива, а також скликаня анкети для обговореня реґуляциї краєвих фінансів при участи представителів правительства. Оба пп. міністри внеяснили, що правительство зробить весьо, аби заспокоїти ті бажаня Чехів. Др. Герольд представив вкінци потребу як найскоршого уділеня санкциї ухвалам сойму ческого, а іменно ухвалам о реґуляциї учительских плат і о заведеню безпосередних виборів в сільских громадах. П. президент кабінету обіцяв виповнити ті бажаня. Вкінци інтерпелював др. Герольд п. президента кабінету в справі донесень о тайних рескриптах пп. міністрів зелізниць і судівництва. Др. Кербер заявив, що ніяких тайних розпоряджень не було.

Посольство мароканьске з Берлина від'їде завтра до Бремы, а звідтам пароходом просто до дому. Друге мароканьске посольство в Парижи, все ще там перебуває. Француські правительственні круги держать в великій тайні переговори з тим посольством. З півурядових комунікатів треба вносити, що справа торговельного договору вже полагоджена, і то на таких самих услівях, які Марокко признало Анґлії. Однако тяжше ідуть зобовязаня що-до иньших точок. Нема бесіди о точнім витиченю границї між Альжиром а Мароккoм, що було би й неможливим з огляду на пограничні кочівничі племена, котрі не хотять підлягати ніякому правительству. Однако Альжир все терпить від безпосередних нападів підданих марокканьского султана. Жаданя Франциї справедливі, але з другої сторони султан не може брати повної відвічальносли і зобовязань що-до всїх племен, котрі єму підлягають. Відомо бо, як мало значить у них султаньска власть; атже він сам нераз мусить устроювати походи, аби їх покарати за насильства, яких допускають ся на єго власних підданих. Отже легко зрозуміти, що против справедливих на око жадань Делькасого, мароканьскі посли виступають обережно. Отже здає ся, що мимо доброї волї з обох сторін, тяжко буде о вдоволяючий договор.

Льорд Кічнер доносить: В паперах президента Штайна найдено між иньшими лист, писаний до него секретарем державним Райцом, котрий доносить, що трансвальске правительство відбуло з Бурами і иньшими начальниками Бурів параду, присьвячену положеню в краю. На тій параді сконстатовано, що богато Бурів хоче піддати ся і що великий мають недостаток запасів і муниції. Трансвальске правительство не може довше держати ся і в наслідок того розвязує ся. Можливість європейскої інтервенциї виключена, тому то трансвальске правительство постановило просити о дозвіл вислати до Крігера посла, аби єму представив правдивий, безнадійний стан краю. На случай коли би ту просьбу відкинено, постановлено просити бодай о перемирє, аби можна скликати збори і почути волю народа, що дальше робити. Лист Райца кінчить ся горячою просьбою о зроблене якогось рішучого кроку. Відповідь Штайна на той лист, датована 15 мая с. р. Штайн заявляє, що лист Райца наповнив єго великим болем. Він противний зложеню оружия, бо запаси і муниция ще суть і нема причини тратити надії, що Бог ще Бурам допоможе. Штайн виявляє вкінци жаль, що нічого не знав о тих нарадах і що єго перше о тім не повідомлено.

Times доносить з Пекіну: Переговори над російским предложенем в справі підвисшеня цлової тарифи о 10 прц. все ще не поступають наперед, бо Анґлія рішучо противить ся такому підвисшеню. Нині відбула ся в тій справі конференция послів. Всї з виїмкою анґлійского посла згодили ся на російске предложенє, супротив чого справу знов не полагоджено.

Союз „Боянів“.

Десять літ минуло, як у Львові завязало ся сьпівацке товариство „Львівский Боян“, котрий поставив собі цілию плекати і розвивати народну руску музику. За приміром сего товариства завязали ся „Бояни“ в більших містах Галичини і Буковини. Та хоч сї всї

2)

РОМАН ТРУБАДУРА.

(З польского — Теодора Єске-Хоньского).

(Дальше.)

Ґраф жахнув ся.

— Дайже вже спокій з тими вічними проповідями, — сказав. — Коли йде тобі о дар для твого монастиря, то прецї знаєш, що моя скарбниця стоїть все отвором. Чи дві золоті чаші вистануть за житє того нужденного хлопа? Може мало? Говори!

— Сріблом, золотом, дорогими каменями не окупить ніхто смертельного гріха, а смертельним гріхом єсть убийство чоловіка, хочби й найбіднїйшого — говорив монах поважно. — Такі злочини лагодить лиш щира покута.

— Починаєш бути нудний, отче Петре. Попрошу твого настоятеля, аби менї прислав лагіднїйшого сьвященика. Я не монах, а лицар.

— І лицарі бувають сьвятими.

— Нехай собі будуть, а я волію веселий напад, добру бійку і гру сурм в лїсї.

Ґраф підніс ся і з гнївом пхнув ногою крісло.

— Та голена голова псує менї все всяку забаву, — воркотів під чорним підкрученим вусом.

— Виповняю лише обовязок сьвященика — звіняв ся монах.

— Нехай тебе соколи подруть на куспі разом з твоїм обовязком, — зверещав ґраф. — Мели молитви, пій псальми, а не мішай ся до того, чи я там кому поломлю ребра або вязи скручу. За то платимо вам десятини, обсипуємо ваші монастирі дарами, записами, аби ви нам вимолили відпущенє гріхів і помилуванє Господа. До чого иньшого ви не спосібні. Красно би такий здохляк, як ти, виглядав на кони, в повнім оружию.

— Не мечем воюють слуги сьв. престола — замітив капелян.

— Лише язиком, а кождий з вас меле ним так, як десять тулюских перекупок. Знаю о тім.

Торгаючи вус, ходив ґраф тяжким кроком по сали. Деколи кидав на монаха зпід зморщених бров ненавистний погляд.

Лагідною вдачею не визначав ся володїтель Руссільона. Єго скору і местну руку знали піддані і сусіди.

— До двох золотих чаш додам ще третю — відозвав ся по якімсь часї — на престолї мого покровителя запалю сто сьвічок, і буде згода межи мною а Господом Богом за того дурного хлопа. А ти черче перестань мене нудити своїми проповідями, коли милий тобі побут в моїм домі. Уживай свободи і програвай в кости як найбільше молитов, аби їх для мене як найменше лишило ся.

До салї входила саме ґрафиня з своєю служницею.

— Зле служиш своїй панї, Сермондо — сказав ґраф острим голосом. — Атже ти знаєш, що отець Петро....

— Не Сермонда провинилась, мій мужу, і пане, — перебила скоро ґрафиня. — Нинї така чудесна ніч, соловії сьпівали так солодко, так ніжно, що я забула о пересторозї отця Петра.

— Я волів би, аби тебе тетереви більше одушевляли, як той дурний зойкіт соловіїв.

Удаючи, що не чує замітки мужа, ґрафиня говорила:

— І з перпіняньскої дороги доносило ся якесь дивно чудесне гранє. Солодкі звуки чарували ухо, займали струни серця. Я не знала, що в нашій околици мешкають такі майстри сьпівацкі.

— То певне котрийсь з музиків пана з Кабестен. Той молокосос, замість служити свому зверхному панови з оружием в руцї, бавить ся кажуть в трубадура.

Ловчий, молодий лицар, що перебував на дворі ґрафа, аби набрати ся лицарскої оглади, і досе мовчки приглядав ся хорошій статі ґрафинї, відозвав ся тепер:

— Пан Вільгельм з Кабестен володїє так добре мечем і чашою, як і торбаном.

— То шкода єго на музиканта — сказав ґраф.

А ґрафиня говорила дальше:

товариства мали одну ціль, та не мали спільної орґанізациї, оставали без тіснійшої злуки. Нагода до сего лучила ся аж сего року, коли „Львівский Боян“ сьвяткував 10-літний ювилей свого заснованя.

Дня 29 м. м. у Львові відбув ся з'їзд запрошених делеґатів всїх „Боянів“. На нарадах явили ся крім виділу „Львівского Бояна“ отсї делеґати: пп. Омелян Попович і Василь Сїмович від „Буковиньского Бояна“, др. Теоф. Кормош і проф. Ал. Ярема від „Перемиского Бояна“, о. Остап Нижанковский і проф. Філ. Колесса від „Стрийского Бояна“, пп. Никола Мороз і Евг. Якубович від „Станиславівского Бояна“, о. Теодозий Курпяк і п. Стеф. Михайлюк від „Коломийского Бояна“, пп. Ом. Терлецкий і Як. Миколаєвич від „Тернопільского Бояна“. З Бережан і Теребовлї делеґатів не було.

Головою зборів вибрано п. Ом. Поповича, почім проф. Вол. Шухевич в довшім рефераті вказав на спільні справи, які мають лучити всї „Бояни“ в краю, а іменно: спільний щорічний концерт, видавництво музичних творів і конкурсова комісия, якої задачею було би оцінюванє творів, чи надають ся до друку. Над сими справами застановляв ся виділ „Львівского Бояна“ і прийшов до пересьвідченя, що тісна сполука між „Боянами“ може і повинна істнувати, але заснованє нового товариства „Союза Боянів“ не є на часї. При малім числї „Боянів“ таке товариство не могло би удержати ся. Референт поставив в тім дусї внесенє, не заснувати „Союза Боянів“, а лише скликувати що року з'їзд всїх „Боянів“, а „Львівский Боян“ буде виконувати ухвали з'їзду.

Др. Кормош був за тим, аби таке спільне товариство заснувати, бо оно зможе удержати ся з доходів видавництв і з річних вкладок кождого „Бояна“. Поставив отже внесенє, аби вибрати комітет для виготовленя статуту, а коли статут приймуть всї „Бояни“, а мінїстерство затвердить, то комітет має ввести нове товариство в житє.

Над обома внесенями вивязала ся довга дискусия, почім перейшло внесенє дра Кормоша 10-ма голосами против 4. До комітету, що має виготовити статут „Союза Боянів“, війшли: проф. Шухевич, др. Федак, о. Нижанковский, Яр. Вітошиньский, Філ. Колесса і О. Людкевич.

З'їзд закінчив ся ухвалою вислати привітну телеґраму М. Лисенькови і подякою „Львівскому Боянови“ за почин до з'їзду.

Новинки.

Львів дня 20 го липня 1901.

— **Запомоги на образованє.** З квоти 6.000 корон, яку вставлено на сей рік до краєвого буджету на запомоги для образованя молодїжи в науках і штуках, краєвий виділ признав:

На образованє в різьбарстві: Григориеви Кузьневичови в Римі 300 корон.

На образованє в малярстві: Модестови Сосенкови в Монахові 300 кор., Брониславі Яновскій в Монахові 400 кор., Леопольдови Ґотлїбови в Монахові 300 кор., Іванови Ґрондальчикови в Кракові 300 кор., Здиславови Сквірчиньскому у Фльоренциї 300 кор., Юліянови Польови в Кракові 300 кор., Ушерови Делїґшови в Кракові 200 кор., Оленї Фляхович зі Сянока 200 кор., Софії Скроховскій у Відни 200 кор. і Анї Мілковскій в Парижи 200 корон

На образованє в співі: Оленї Рушковскій, артистці львівскої опери, на виїзд до Дрездна, 1.000 кор., Гуґонови Затейови в Кракові 200 кор. Модестови Менціньскому у Франкфуртї 300 кор., Гілярию Козакови у Відни 200 кор., Октавії Роєківній у Львові 300 кор., Анї Огродніківній у Львові 150 кор., Вандї Тарнавецкій у Львові 150 кор. і Леонтинї Борковскій у Львові 200 кор.

На образованє в музиці: Жиґмундови Ярецкому у Львові 300 кор., Софії Гралевскій у Львові 150 кор. і Софії Зайончковскій у Львові 150 кор.

— **Іспит зрілости** в тернопільскій школї реальній відбув ся в часї від 9-го до 11-го липня під проводом інспектора Франкого. Іспит зложили: Хміль Йос., Чайка Едм., Габриель Волод., Коритко Стеф., Ляндав Іс., Лїзенфельд Сус., Люфт Йос. (прив.), Охльберґ Гер., Рембач Меч., Ремера Вол., Савчук Євст. (з відзн.), Сеник Стеф., Шмілевский Євст., Вахман Герш. До поправчого іспиту призначено 2 учеників, репробовано на рік 1 публ. ученика і без речинця 1 екстерніста.

— **Огнї.** В Рогачинї під Бережанами згоріло 7 хат і 12 забудовань господарских вартости 14.000 К. Причиною огню була неосторожність 8-лїтного дїтвака одного з погорільців, що бавив ся сїрниками.

— **Авантурник, чи кандидат на самоубийника?** Мартин Рокита, син приватного офіциялїста, не хотів учити ся, а батько віддав его до коваля на науку. Мартинови не подобала ся тяжка робота і він підчас розрухів робітничих утїк від коваля та поїхав з робітниками до Бурштина, а вчера рано вернув назад до Львова. Батько просив приятелїв і знакомих, щоби шукали сина; і дїйстно, вчера вечером два термінатори шлюсарскі, вертаючи з роботи, стрітили его, а Іван Тутка приступив з товаришами до него та заговорюючи, завів аж на ул. Зелену, де тета Мартина, Магдалина Штайдель має грайзлерню. Там схопили его за руки і втягнули до склепу, мимо того, що він відгрожував ся револьвером, та післали по батька, а Тутка станув собі під вікном і дивив ся, чи не іде батько. Нараз роздав ся вистріл а рівночасно і крик хлопців, збігли ся люди, прийшла поліция, зревідовано Рокиту і знайдено при нїм в кишени пістолет, пачку пороху і жменю куль та льоток. Рокита при переслуханю зізнав, що хотів відобрати собі житє і купив пістолет та набив кулею; казав, що мірив собі просто в середину черева, але куля пішла десь в землю. Противно зізнавав Тутка. Він казав, що Рокита хотів застрілити его і стрілив ему саме коло уха, так, що ему аж в ушах зазвенїло і видів, як з пістолета вилетїв папір, котрим був прибитий порох. Кулї однакож не знайдено і здаєсь, що Рокита хотів лиш вистрілом настрашити Тутку, щоби міг утечи, а родину, щоби уйти кари.

— **Отроєнє грибами.** З Тернополя доносять, що в Кутківцях коло Тернополя затроїла ся грибами дня 14 с. м. цїла родина побережника двірского Семена Поха зложена з 8 душ. Дня 15 с. м. привезено хорого побережника до тернопільского шпиталю, де ему виполокано жолудок і дано відповідного лїку і він подужав. Тимчасом его родина, котра нїби то чула ся не зле остала ся дома без поради лїкарскої. Ві второк померла від затроєня донька побережника, в середу привезено до шпиталю в Тернополи жінку і сина занедужавших також від затроєня грибами. Зараз виполокано їм жолудки, з котрих виходили зовсім почорнїлі і ще не стравлені гриби. Мимо того жінка побережника померла до 16 годин а син ледви чи буде жити. Прочих четверо дїтий з'їли дуже маленько грибів, то й здорові.

— **Весїлє без — молодої.** З Бачки на Угорщинї доносять про подію, котра в цїлій Угорщинї викликала велику сензацию. Річ була така: Перед кількома недїлями залюбив ся був потомок старого мадярского роду, якийсь Юлий С. в 17-лїтній дочці знаного всюди богача з Моравиці Людвика У. і викрав дівчину. Батько дівчини пустив ся в погоню за молодою парою і гнав за ними до Нового Саду, Кралевича, Земуня, Панчови, Вершеца а наконець і до Відня, де на жаданє батька вмішала ся ще й поліция і остаточно батько відобрав доньку назад. Коли пан У. вернув з донькою до Моравиці, стала его намавляти богата і впливова родина молодого Юлия С. і він остаточно по довгих намовах пристав на то, щоби молодий Юлий С. женив ся з его донькою. На день 18 с. м. першу годину в полудне бу-

---

— Мій пан і володїтель несправедливо легковажить пісню, котра підносить душу і лагодить всякі болї, бо лицарский дім без піснї єсть як дзвін без серця. Всї двори провансальскі і Нарбон, і Монпелїє, і Марсилія, і Тулюза, навіть вічно оружием лунаюче Каркассон, приймають і гостять трубадурів, лише наші городи замикають ворота перед співаками, немов би ми не були достойні веселости, щирого сьміху і доброї утіхи.

Граф згірдно видув губи і відповів:

— Лише наші городи замикають ворота перед сьпівацкою голотою, бо Раймон з Руссілїон не має цїлком охоти братати ся з першим лїпшим міщаньским сином, що уміє лїпити дурацкі стихи.

Але не пересьвідчив ґрафинї, бо она говорила:

— З тими міщаньскими синами братають ся могучійші від нас, бо сам пан Раймунд з Тулюзи. Навіть королївскі двори лунають піснию. Лише наші замки все пусті і глухі як розбійничі нори. Впрочім не всї трубадури походять з простих людий. Пан Пон з Кайденіль, пан Бертран з Бору, пан Вільгельм з Кабестен і богато инших мають перед собою такий сам ряд лицарских предків як ґраф Раймон з Руссілїон.

Граф усьміхнув ся під вусом.

— Вже я міркую, до чого ти ідеш — сказав. — Моїй пани захочує ся трубадура, котрий співав би о єї уродї і честноті і розносив славу єї імени по цїлій Провансиї. Бо такого трубадура має ґрафиня з Монпелїє, дальше ґрафиня з Марсилїї, а навіть та стара чарівниця з Нарбон, котрій вже час годити ся з Господом Богом, замість дурити ся похвалами підлестних співаків. Бо о приязнь трубадурів старають ся всї хороші і можні дами нашої благословленої країни. Добре, будеш мати трубадура, як я маю своїх соколів, свої пси і своїх горлорізів, що самі лїзуть в пащеку смерти з такою веселостию, немов би всували ся губою наперед в збанок старого бурґундского вина.

В очах ґрафинї запалив ся хвилевий блиск радости.

— Мужеви свому і панови дякує послушна все жена — сказала півголосом похиляючи голову.

— Поїду сам до пана Вільгельма з Кабестен і запрошу его лично, бо ті музиканти привикли, що всюди їх просять. Волію лицаря з Кабестен, як якого міского лахолатника, що витягає заєдно лапи, жадаючи за кожду пісоньку заплати. Але ти, Марґарідо, запиши собі добре в памяти, що женщинам нашого дому не вільно знеславляти гербового щита ґрафів з Руссілїону. Колиб ти о тім коли небудь забула....

— Ґрафе! — перебила ґрафиня з докором в голосї.

— Пани трубадури не співають о женщинах лише для їх заохочуючих усьміхів, а пан Вільгельм Кабестен має бути такий гладкий і вічливий як мало котрий лицар в моїм ґрафстві. Чую, що не одна з доохрестних дам плаче, ранена его убийчими поглядами; затроєна его медовими слівцями. Памятай о тім, що Раймон з Руссілїону не має цїлком охоти подїлити ся з ким небудь (хочби тим щасливим був сам цїсар сьвятої Римскої держави) любовію своєї жени. Записавши собі то глубоко в души і серци, іди на спочинок, бо година, взиваюча жінки і дїти до спаня, вже давно минула. Доброї ночи желаю тобі, Марґарідо!

II.

О кілька миль від лїтного замку ґрафа Раймона, близше Пиренеїв, стояв на малім узгірю невеликий замок, але укріплений.

Розлоге озеро заселене множеством водної птиці, боронило его з двох сторін; великі мури, скріплені численними вежами відстрашували навіть відважнійших рабівників від нападу.

Хоробрий рід панів з Кабестен мешкав в тім сокільскім гнїздї від кількох віків.

Неодин з дїдичів лицарского города положив голову на поли слави, а всї сїдали все на коня, коли найстарший з володїтелїв полудневої Франциї взивав своїх ленників під прапор Тулюзи.

На ґанку палати замкової, опертий плечима о стовп, обернений лицем до Пиренеїв, стояв двацятькількалїтний молодець, одїтий в короткий, зелений, мисливский куртак, обшитий під шиєю і на рукавах золотими шнурами. Срібний ріг висїв коло срібного пояса, сагай-

ло назначене вінчане і з'їхала ся була вся родина молодого з цілої охрестности, четвернями і в сьвітлих народних строях до дома батька молодої. Все вже було готове, вже позїздили ся були всі гості, не було ще лиш — молодої. О назначеній на вінчане годині заявив п. У. зібраним гостям, що він вислав доньку з матїрю за границю, що вінчане не відбуде ся і не конче чемно попросив гостий, щоби винесли ся з его хати. В цілій Бачці ба, й на цілій Угорщині наробила ся подія великої сензациї а вся шляхта єсть обурена на богача з Моравиці за афронт. який він її зробив і здаєсь, що прийде ще до якогось закінченя сеї справи.

— **Елєментарні катастрофи в Росиї.** Після депеші з Петербурга, утопило ся в київскій ґубернії в послїднім місяци 141 людий, з тих половина дітий. — В послїдних двох тиждях вибив град збіже на 2000 десятинах і наробив шкоди на 36.000 рублів, а мушка і усиниці знищили цукрові бураки на 550 десятинах і зробили шкоди на 7000 рублів.

— **Париска мати жебрацка.** Оногди рано перед комісарията полиції в Парижи при ул. Сьв. Якова з'явило ся нараз около півтора сотки всїлякого рода жебраків, слїпих, нїмих, калїк і т. п., котрі всі нараз хотїли промавляти до комісаря полиції п. Річ, коли той здивований такими зборами вийшов до них. Наконець удало ся комісареви зробити якось спокій і спонукати жебраків, щоби они вибрали з помежи себе бесїдника, котрий би сказав, що єсть і чого они хотять. Тогди промовив іменем жебраків якийсь трохи інтелїґентнїйший калїка і сказав: Ми прийшли сюди дати Вам знати, що при улици Бієвр ч. 29 хтось убив в ночи нашу маму Марію Моро. Ми називаємо єї нашою мамою, хоч її було ледви 31 лїт, бо она що рана і що вечера варила нам таку зупу, що варто було за ню заплатити. Она була також жебрачкою і хтось очевидно хотів забрати від неї послїдний гріш. — Комісар пішов зараз туди, але доходженє показало, що жебрацка мати умерла природною смертию від роздутя і пукненя артериї. Жебраки зробили зараз складку між собою, щоби поховати „жебрацку матїр" зі всею можливою для них парадою.

Оповістка.

— Куплю малу реальність в красній і теплій стороні, на Підгірю або в горах, близько лїса і зелїзниці в східній Галичині або в північній Буковині. Зголошеня під М. Г. Д. в Микуличині poste restante.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Париж 20 липня. Після донесень з Пекіну, віддано там власть полїцийну Хінцям. Місто цїлком спокійне.

Шемниця 20 липня. Князь Фердинанд болгарский виїхав до Шентатал в гостину до кн. Кобурґа, де перебуває також мати, княгиня Клементина і дїти князя.

Льондон 20 липня. Після донесень з Преториї розпочинає ся тепер з анґлїйскої сторони третя часть зимових операций, котра рішить о кінци війни.

Надіслане.

Ц. к. упр. галиц. акц. Банк гіпотечний
у Львові
принимає від дня 1-го жовтня 1889 почавши
Вкладки на Касові Асиґнати
4-процентові, платні в 30 днів по виповідженю
$4^{1}/_{2}$-процентові, платні в 60 днів по виповідженю
як також
Вкладки на рахунок біжучий
для котрих на жадане видає
Книжочки чекові.

— **„Краєвий Союз кредитовий"** видав для руских товариств кредитових потрібні друки і продає їх по отсих цїнах:

1. Книга довжників	. . . аркуш	по	10 сот.
2. Замкненя місячні	. 2 аркуші	„	5 „
3. Інвентар довжників	. аркуш	„	5 „
4. „ вкладників .	„	„	5 „
5. „ уділів	„	„	5 „
6. Книга головна	„	„	10 „
7. „ лїквідацийна . .	„	„	10 „
8. „ вкладок щадничих	„	„	10 „
9. „ уділів членьских	„	„	10 „
10. Реєстр членів	„	„	10 „

Купувати і замовляти належить в „Краєвім Союзї кредитовім" у Львові, Ринок ч. 10 I. поверх.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1901 після середно-европ. год.

Зі Львова

поси.	особ.	відходить — День
	6·25	До Станиславова, Підвисокого. Потутор
	6·35	„ Лавочного, Мункача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Ковови
	6·30	„ Підволочиск в Підзамча
8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·40	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·00	„ Скольського, Лавочного від 1/7 до 15/9.
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Підволочиск в гол. двірця
	10·25	„ Іцкан, Сопова, Берґомету
	10·20	„ Белзця, Рави, Любачева
	11·25	„ Янова від 1/7 до 15/9 в неділї і сьвята
1·55		„ Підволочиск в гол. двірця
2·08		„ „ „ Підзамча
	2·15	„ Брухович від 7/5 до 10/9 в неділї і сьвята
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе
2·55		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Скольського лиш від 1/6 до 30/9.
	3·15	„ Янова від 1/5 до 15/9.
	3·20	„ Зимноводи від 18/5 до 16/9.
	3·26	„ Брухович „ „ „ „
	3·30	„ Ярослава

поси.	особ.	Ніч
12·45		До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Констанциї, Букарешту
	7·52	„ Брухович від 7/5 до 10/9.
	6·10	„ Іцкан, Радовець, Кімполюнґа
	6·20	„ Кракова, Відня, Берна, Варшави а Орлова від 15/6 до 16/9.
	6·30	„ Янова від 1/5 до 15/9 в будні дни
	6·35	„ Лавочного Мункача Хирова
	7.25	„ Сокаля, Рави рускої
	7·10	„ Тернополя в гол. двірця
	7·33	„ „ „ Підзамча
	9·30	„ Янова від 1/5 до 15/9 в неділї і сьвята
	10·30	„ Іцкан, Гусятина, Радовець
	11·—	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·10	„ Підволочиск, Бродів в гол. двірця
	11·23	„ „ Грималова в Підзамча

До Львова

поси.	особ.	приходить — День
	4·40	Зі Стрия, Самбора, Борислава
	6·10	„ Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·46	„ Брухович від 7/5 до 10/9.
	7·10	„ Зимноводи „ „ „ „
	7·45	„ Янова (головний дворець)
	8·10	„ Лавочного „ „
	8·00	„ Тернополя на Підзамче
	7·40	„ „ „ гол. дворець
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	8·50	„ Кракова, Відня, Орлова
	11·45	„ Ярослава, Любачева
	11·55	„ Іцкан, Черновець, Станиславова
	12·55	„ Янова на гол. дворець
1·35		„ Кракова, Відня
	1·10	„ Скольського, Хирова, а з Лавочного від 1/7 до 15/9.
1·45		„ Іцкан, Станиславова
2·20		„ Підволочиск на Підзамче
2·35		„ „ „ гол. дворець
	5·10	„ „ „ Підзамче
	5·35	„ „ „ гол. дворець
	6·00	„ Сокаля
	5·50	„ Кракова
5·55		„ Чернівців
	3·14	„ Брухович

поси.	особ.	Ніч
	12·05	З Скольського, Калуша, Борислава
12·20		„ Черновець, Букарешту
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·12	„ Підволочиск на Підзамче
	3·35	„ „ „ гол. дворець
	6·20	„ Іцкан. Підвисокого, Ковови
	9.11	„ Янова від 1/5 до 31/5 і від 16/9 до 30/9 що дня, а від 1/6 до 15/9 в неділю і сьвята
	7·36	„ Брухович від 1/5 до 30/6 і від 16/9 до 10/9
	8·50	„ Брухович від 1/7 до 15/9 що день
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева
	9·15	„ Янова від 1/6 до 15/9.
	9·15	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Ковови, Підвисокого
	10·25	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець
	10·38	„ „ на гол. дворець
	10·50	„ Лавочного. Хирова, Пешту

ЗАМІТКА. Пора нічна числить ся від **6-ої** години вечером до **5-ої** години **59** мінут рано. Час середно-европейский ріжнить ся від львівского о 36 мінут. В містї видають білети їзди: Звичайні білети аґенция часописий Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7-ої рано до 8-ої вечером. а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

дак наповнений стрілами, лук, списа і меч лежали на дубовім столї.

Два хорти, присївши на задних лапах, вдивлювали ся неспокійним оком в пана, слїдячи уважно его рухи. Пильно їм було на лови, до кровавої забави.

Але молодий пан забув видко о псах, о луцї і списї, бо стояв неподвижний, не відриваючи очий від гір, прислонених синявою мракою. Легко розхилені уста, отінені ясним вусом, чорні, палкі очи, глубокі, тихі, як мрія, усьміхали ся до якоїсь гадки, до чогось, що не стояло в ніякій звязи з внїшним окруженєм. Так дуже займила его та пряжа, що сновала ся з его душі, що не звернув навіть уваги, коли его один з псів трутив носом в колїно, пригадуючи що час на лови.

По довшім мовчаню, вдивлюючись заєдно в гори, почав говорити півголосом якусь нову пісню о любови.

З жадобою, поквапно хватав ті слова вправним ухом мужчина середного віку, в чорнім одіню, сягаючім поза колїна і пригадуючім кроєм сьвященичу рясу. Хапав кожде слово і переносив его рильцем на восковану табличку.

Коли скінчив, надставив ухо.

Але молодий пан перервав нагле і махнув знеохочений рукою.

— Нині нічого менї не удає ся! — відозвав ся невдоволеним голосом. — Голова моя стала як струга, з котрої воду випило липневе сонце, серце моє як витиснений виноград. Чую в собі сухість, порожнечу і попіл.

— А так красно ваша милість зачали — говорив муж в чорнім одїню з жалем. — Вже менї здавало ся, що з душі мого пана трисне одна з тих пісень, котрі очарували цїле наше ґрафство і пішли дальше і дальше аж до Тулюзи, до Поату, до Бретанії навіть. Яка шкода...

— Шкода тобі тих подарунків, котрі посипались би на тебе, колиб ти з новою моєю піснею чкурнув на кілька місяців з Кабестен і носив єї від замку до замку — говорив з добрячим усьміхом молодець.

— З пісень панів трубадурів жиють жонґлєри. Щоби ми робили колиб голови наших поетів висохли як струги, випиті липневим сонцем.

— Училиб міщаньскі дїти штуки читаня і писаня, співалиб селянам по шинках о Роляндї і королю Артусї, скакалиб через обручі, ходили по линві, проковтували шаблї...

— Легко вашій милости жартувати з бідного жонґлєра, котрий не має власного дому, власних лїсів і власних підданих. Я волїв би замість тих жартів, яку хорошу, нову, сьвіженьку, ще на ніякім замку не співану пісоньку.

Молодець здвигнув раменами.

(Дальше буде).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

І Н С Е Р А Т И.

Торговля вина ЛЮДВИКА ШТАДМІЛЕРА у Львові **при ул. Краківскій ч. 9** продає вино шампаньске Йосифа Терлей і Спілки в Будапешті „TALISMAN SEC“ по дуже приступних цінах.

КНИГАРНЯ
Дра Волод. МІЛКОВСКОГО в КРАКОВІ
поручає
слідуючі книжки наукові педаґоґа **Рейскера:**

НАЙЛІПША МЕТОДА

найлекша до дуже скорого а ґрунтовного виученя ся **чужої мови без учителя,** з поясненями **вимови** і з **ключем** на кінци кождої книжки:

„Самоук“ **Російско-Німецкий** по 15, 30, 52 кр. **Польско-Німецкий Самоук** вступний курс **(Елементар)** по 15, 30, 52 кр.; курс І-ший 90 кр., курс ІІ-гий зр. 2·30, комплет (разом оба курси) 3 зр.

„Самоук“ **Польско-Француский,** курс І-ий зр. 1·80, — курс ІІ-гий зр 4·80. — Граматика Польско-Француска 1·80 зр.

„Самоук“ **Польско-Англійский** курс І-ший зр. 1·12, курс ІІ-гий зр. 1·80, комплет зр. 2·62.

„Самоук“ **Польско-Російский** І-ший курс зр. 2·10, ІІ-гий курс зр. 2·70.

Француска Хрестоматія
(Chrestomathie Française) зр. 1·20.
Дістати можна у всїх других книгарнях.

„Fotografische Mittheilungen“ одинока богато ілюстрована часопись для аматорів фотографії, виходить два рази на місяць. Передплата чвертьрічно (6 зошитів) 3 марки 75 фенків. Передплату можна пересилати в австрийских листових марках. Адреса: Verlagsbuchhandlung Gust. Schmidt Berlin W. 35 Lützowstrasse 27.

Найвисші відзначеня від Дирекциї дібр Єго ц. і к. Вел. Цісаря Франц Йосифа І., від корол. угорских домен. від Вис. ц. к. Міністерства рільництва і ц. к. господарского Товариства у Відни і Академії винаходів в Парижи.

Оригінальні машини рільничі

Ф. ВІХТЕРЛЬЕ в ПРОСЦІЙОВІ

а іменно: знані січкарні „Ню Модель“, „Польонія“, „ТН“ і „ТНА“ о 3 і 4 ножах. сівники рядові „Монтанія“, молотільні з кованими щитами, криті кірати і т. п. Млинки до очищуваня збіжа почавши від 78 К., трієри. праси до олїю. ваги. сикавки огневі. знаряди ковальскі. міхи, бормашини, як і машини до шитя.

з першорядних фабрик, поручають найдешевше

І. НАЙБЕРҐЕР і С-ка, Львів.

Склади у власнім домі при ул. ГОРОДЕЦКІЙ ч. 53, де також всїлякі замовленя просимо присилати.

MAYER'S CONVERSATIONS-LEXIKON

Пяте цїлком перероблене і побільшене видане, повне.

В 17-ох дуже хороше оправлених томах з шкіряними хребтами і рогами, обіймає: **100.000** статей, **17.500** сторін тексту, **10.000** ілюстраций, карт і плянів, **1000** таблиць і додатків, **158** ілюстраций хромолїтоґр., **290** карт.

Крім того два томи доповняючі і один том спису (Registerband).

Разом 20 томів по зр. 6.

Поява нового виданя того твору, одинокого в загальній лїтературі, есть лїтератским явищем не малої ваги. Розійшлось єго в 4-ох виданях більше як півтора міліярда примірників і придбало собі заслужену славу, як найвеличавійший сучасний твір, як словар людского знаня.

Той лексикон можна дістати в комплетї, всі томи нараз на сплату **по 3 зр. місячно.**

Замовленя приймає **А. ЛЯНДОВСКИЙ,** Львів, Пасаж Гавсмана.

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).